

DOI: <https://doi.org/10.32782/2308-1988/2025-55-36>

УДК 330.322.1:005.591.6:004

Скиба Ганна Іванівна

кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри фінансів, банківської та страхової справи,
Навчально-науковий Інститут управління, економіки та бізнесу
Приватного акціонерного товариства «Вищий навчальний заклад
«Міжрегіональна Академія управління персоналом»
ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-3751-0082>

Мазур Юлія Володимирівна

кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри маркетингу,
Навчально-науковий Інститут управління, економіки та бізнесу
Приватного акціонерного товариства «Вищий навчальний заклад
«Міжрегіональна Академія управління персоналом»
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-4728-4640>

Несходовський Ілля Сергійович

кандидат економічних наук,
доцент кафедри фінансів, банківської та страхової справи,
Навчально-науковий Інститут управління, економіки та бізнесу
Приватного акціонерного товариства «Вищий навчальний заклад
«Міжрегіональна Академія управління персоналом»
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-3044-2163>

Hanna Skyba, Yuliia Mazur, Illia Neskhodovskyi

Private Joint-Stock Company “Higher education institution
“Interregional Academy of Personnel Management”

**ВЕНЧУРНЕ ФІНАНСУВАННЯ ЯК ДРАЙВЕР РОЗВИТКУ
ІННОВАЦІЙНИХ ПІДПРИЄМСТВ У ЦИФРОВУ ЕПОХУ:
СУЧАСНІ МЕХАНІЗМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ****VENTURE FINANCING AS A DRIVER OF INNOVATIVE
ENTERPRISE DEVELOPMENT IN THE DIGITAL AGE:
MODERN MECHANISMS AND PROSPECTS**

Анотація. У статті проаналізовано стан венчурного підприємництва в Україні в умовах цифрової трансформації економіки. Визначено ключову роль венчурного фінансування у підтримці інноваційної активності стартапів та технологічних компаній, здатних забезпечити прорив у високотехнологічних галузях. Охарактеризовано поширені форми інвестування: венчурні фонди, краудфандингові платформи, корпоративні венчури, бізнес-акселератори та інкубатори. Висвітлено переваги й ризики їх застосування, виявлено бар'єри розвитку: слабку інституційну базу, низьку інвестиційну культуру, обмежений доступ до капіталу та недосконале законодавство. Обґрунтовано потребу створення сприятливого інвестиційного середовища, удосконалення механізмів захисту прав інвесторів і стимулювання інноваційної діяльності як важливої передумови зростання конкурентоспроможності національної економіки.

Ключові слова: венчурне фінансування, інноваційне підприємництво, стартапи, ризиковий капітал, краудфандинг, акселератори, цифрова трансформація, інституційні бар'єри.

Summary. The article presents an in-depth examination of the current state, structural dynamics, and future development prospects of venture entrepreneurship in Ukraine within the context of the country's accelerating digital transformation and integration into the global innovation economy. It underscores the strategic importance of venture financing as a pivotal mechanism for supporting innovation-oriented enterprises, particularly early-stage startups and technology-driven companies that operate in high-risk, high-potential sectors. The analysis explores a wide spectrum of modern venture investment formats, including the role of specialized venture capital funds, the growing influence of equity-based and reward-based crowdfunding platforms, the activities of corporate venture

capital divisions, and the expansion of business incubators and startup accelerators. Each of these mechanisms is assessed with regard to their functional advantages – such as facilitating rapid access to seed and growth-stage capital, enabling flexible investment structures, encouraging cross-industry collaboration, and fostering sustainable entrepreneurial ecosystems – while also addressing their inherent vulnerabilities, including market volatility, investment liquidity constraints, and susceptibility to regulatory uncertainty. The study further identifies a range of systemic barriers hindering the evolution of Ukraine's venture market, such as fragmented legal frameworks, insufficient protection of investor rights, low levels of risk capital availability, and cultural skepticism towards high-risk innovation projects. The findings highlight the urgent necessity of improving the investment climate through targeted policy measures, modernization of financial infrastructure, implementation of incentive mechanisms for both domestic and foreign investors, and closer integration between public institutions, private enterprises, and research communities. These steps are deemed critical not only for strengthening Ukraine's innovation capacity and enhancing its global competitiveness but also for ensuring the long-term resilience, adaptability, and sustainable growth of its national innovation ecosystem.

Keywords: venture financing, innovative entrepreneurship, startups, venture capital, venture funds, digital economy, investment activity, crowdfunding, corporate investment, startup accelerators, institutional barriers.

Постановка проблеми. Сьогоднішні реалії, позначені цифровою трансформацією економічних процесів, активною глобалізацією та динамічними змінами у сфері технологій, актуалізують проблему ефективного фінансового забезпечення інноваційного розвитку. Підприємства, що генерують нові ідеї або розробляють технологічні продукти, особливо на етапі становлення, часто не мають доступу до класичних інструментів кредитування через підвищені ризики, відсутність кредитної історії або браку матеріальних активів. У таких умовах важливого значення набуває венчурне фінансування, яке виступає одним із небагатьох джерел підтримки інноваційного бізнесу з високим потенціалом, але й відповідним рівнем невизначеності.

Досвід розвинених країн демонструє, що довготривале економічне зростання базується на системній підтримці інновацій та ефективному трансфері наукових знань у практичну площину. Саме венчурна індустрія сприяє прискореному впровадженню технологій, виробництву конкурентоспроможної продукції, стимулює розвиток підприємництва й підвищення зайнятості. Венчурні інвестори не лише забезпечують фінансову підтримку, а й надають підприємствам експертну, організаційну та стратегічну допомогу, що особливо важливо на початкових етапах розвитку стартапів і проектів із високою інноваційною складовою.

Разом з тим, в Україні венчурний сегмент поки що перебуває на стадії формування. Серед ключових проблем – обмежений доступ до венчурного капіталу, нерозвинуті інститути венчурних інвестицій, недостатній захист прав інтелектуальної власності та нестабільна інноваційна інфраструктура. У поєднанні з низьким рівнем підтримки вітчизняної науки, відтоком фахівців та слабким інвестиційним кліматом ці чинники негативно впливають на спроможність країни модернізувати економіку та зайняти гідне місце у глобальних технологічних ланцюгах.

З огляду на зазначене, наукове осмислення сутності, функцій та механізмів венчурного

фінансування є вкрай важливим для формування ефективної моделі підтримки інноваційного підприємництва в Україні. Вивчення передового міжнародного досвіду, оцінка національних бар'єрів і перспектив, а також розроблення пропозицій щодо вдосконалення фінансових інструментів можуть стати базисом для активізації венчурного капіталу в національній економіці та стимулювання структурних змін на основі інновацій.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблематика венчурного інвестування в умовах цифрової трансформації економіки знайшла відображення у працях багатьох вітчизняних і зарубіжних дослідників. Зокрема, О. Амоша [3], О. Кузьмін [1], С. Ілляшенко [11], Е.Г. Жнакіна [10], Н.Л. Гавкалова [7] та І. Бланк [5] акцентують увагу на значущості венчурного капіталу як рушія інноваційного розвитку. Водночас, підкреслюється потреба в подальшому дослідженні питань трансформації моделей фінансування відповідно до викликів цифрової доби, зокрема – інтеграції IT-рішень у фінансування стартапів.

Інноваційне підприємництво, як ключовий чинник модернізації національної економіки, досліджується такими науковцями, як Л.Л. Антонюк та А.М. Поручник [4]. У своїх роботах вони наголошують на важливій ролі венчурного фінансування в оновленні господарських механізмів та підвищенні технологічного рівня вітчизняного бізнесу, вказуючи на необхідність використання світового досвіду в цій сфері.

Значна увага приділяється проблемі недоступності традиційного фінансування для малих інноваційних підприємств. Ю. Каракай [8], зокрема, звертає увагу на обмеженість банківського кредитування для таких суб'єктів і бачить вирішення проблеми в активізації діяльності венчурних фондів, здатних забезпечити довгострокову підтримку з високим рівнем толерантності до ризику [13].

На думку С. Наришкіна, венчурне інвестування здатне виступити як інструмент стратегічного оновлення економіки, сприяючи залученню іноземних інвестицій, розвитку науково-технічного потенціалу та посиленню міжнародної

кооперації. Це особливо актуально в контексті формування сучасного інноваційного простору України [12].

У науковій літературі зустрічається різноманітне трактування поняття «венчурний капітал». Одні автори (Антонюк, Поручник, Савчук) [4, 14] розглядають його як систему фінансових відносин у межах інноваційного підприємництва. Інші (Бутурлакiна, Вулфел та Woelfel C.J.) [2, 6] акцентують на ролі професійного супроводу інвестування та взаємодії між державою, інвесторами й підприємствами. Визначення, запропоновані Європейською асоціацією венчурного і приватного капіталу та Українською асоціацією інвестиційного бізнесу, зосереджуються на характеристиці венчурного капіталу як пайового чи ризикового інструменту, орієнтованого на високоризикові проекти з потенційно високою прибутковістю [9, 15].

Таким чином, аналіз досліджень свідчить про зростаюче наукове та практичне значення венчурного інвестування в системі інноваційного розвитку. Проте подальшого вивчення потребують механізми його адаптації до реалій цифрової економіки, зокрема в умовах посилення глобальної конкуренції та швидкої зміни технологій.

Метою статті є дослідження ролі венчурного фінансування як ключового драйвера розвитку інноваційного підприємництва в умовах цифрової економіки, аналіз сучасного стану венчурного підприємництва в Україні, виявлення основних перешкод його становлення як джерела фінансування інновацій, а також оцінка перспектив запровадження ефективних механізмів венчурного інвестування та розкриття переваг функціонування такої системи для національної економіки.

Виклад основного матеріалу дослідження. Венчурне фінансування виступає однією з найефективніших форм підтримки підприємств, які працюють на передовій інновацій та технологічного розвитку. Йдеться не лише про надання капіталу, а й про створення середовища, сприятливого для зростання. Особливістю цього виду інвестування є поєднання фінансової допомоги з експертною підтримкою, менторством, стратегічним наставництвом, а також відкриттям доступу до розгалуженої мережі контактів, що включає потенційних клієнтів, партнерів, постачальників та наступних інвесторів.

Ключовою метою венчурного фінансування є стимулювання розвитку стартапів і малих високотехнологічних компаній, які мають значний потенціал масштабування, але через високі ризики часто не можуть залучити традиційне банківське чи інституційне фінансування. Венчурні інвестиції відіграють роль своєрідного катализатора інноваційного прориву, сприяючи формуванню екосистеми стартапів та інноваційної інфраструктури.

Основні сучасні інструменти та механізми венчурного фінансування:

- *Венчурні фонди (Venture Capital Funds)* – це спеціалізовані інвестиційні структури, які акумулюють капітал від інституційних і приватних інвесторів з метою вкладення у компанії на ранніх етапах розвитку. Вони діють відповідно до чітко визначеної стратегії, часто орієнтуючись на певні галузі (наприклад, біотехнології, штучний інтелект, «зелені» технології).

- *Бізнес-ангели (Angel Investors)* – заможні приватні особи, які інвестують власні кошти в ідеї та команди, що перебувають на стадії передпродуктового або MVP-етапу. Їх внесок цінний не лише фінансами, а й практичним досвідом, нетворкінгом та менторством.

- *Корпоративне венчурне інвестування (Corporate Venture Capital)* – форма співпраці між великими корпораціями та стартапами, що дозволяє обом сторонам отримувати вигоди: компанії – доступ до інновацій, а стартапу – підтримку, інфраструктуру та ринок збуту.

- *Краудфандинг* – новітня цифрова альтернатива класичному венчурному інвестуванню, що базується на залученні невеликих інвестицій від широкого кола осіб через онлайн-платформи. Такий підхід демократизує інвестування, надаючи змогу профінансувати навіть нестандартні або соціальні проекти.

- *Акселератори та інкубатори* – спеціалізовані програми підтримки інноваційних команд, що включають фінансування, навчальні сесії, менторську допомогу, юридичну та маркетингову підтримку, а також тестування продукту на ринку.

У добу цифровізації венчурне фінансування трансформується під впливом новітніх ІТ-рішень. Використання штучного інтелекту, машинного навчання та великих даних дозволяє інвесторам більш точно аналізувати ризики та прогнозувати потенціал зростання стартапів. Блокчейн-технології та смарт-контракти автоматизують угоди та підвищують рівень прозорості взаємодії між інвесторами та стартапами. Онлайн-платформи скорочують адміністративні витрати та пришвидшують процес залучення капіталу.

Глобально лідерами венчурного інвестування залишаються США, Ізраїль, Великобританія та Китай. В цих країнах діє розвинена система стимулювання інновацій, потужна інфраструктура та сприятлива регуляторна політика, що забезпечують стабільний притік інвестицій.

В Україні венчурний ринок перебуває у фазі активного становлення. Незважаючи на численні виклики – такі як обмеженість державної підтримки, відсутність спеціалізованих податкових пільг та недосконала правова база – спостерігається позитивна динаміка. Ріст ІТ-сектору, поява креативних стартапів у сферах оборонних технологій, аграрного інжинірингу та соціального

підприємництва свідчить про високий потенціал галузі [2].

У 2023–2024 роках в Україні помітно активізувалися приватні інвестори та венчурні структури, зокрема в контексті відновлення економіки, адаптації до військових викликів та цифрової трансформації. Проте для забезпечення довгострокової ефективності венчурного капіталу потрібні системні зміни.

Аналізуючи венчурне інвестування як інструмент фінансування інноваційного розвитку, у дослідженні окреслюється подвійна природа цього механізму: з одного боку – він відкриває нові можливості для молодих підприємств, а з іншого – пов'язаний із низкою ризиків та обмежень. Залежно від етапу розвитку компанії, її галузевої належності та рівня ринкової готовності, венчурне фінансування може бути як катализатором зростання, так і джерелом потенційних ускладнень у реалізації бізнес-стратегії.

До основних переваг відносяться: надання капіталу для високоризикових інноваційних проєктів, підтримка менторів, доступ до стратегічного управління, прискорення виходу на ринок та зміцнення довіри з боку інших потенційних інвесторів. Водночас серед недоліків виокремлюють: втрату частини контролю над компанією, тиск на швидке масштабування, складність залучення інвестицій, обмежений доступ у регіонах з недостатньо розвинутою венчурною інфраструктурою, а також імовірність конфліктів інтересів між інвестором та засновниками. Більш детально переваги та недоліки венчурного фінансування наведено у таблиці 1.

З аналітичної точки зору, венчурне фінансування є ефективним у разі, коли інноваційний проєкт потребує не лише фінансових ресурсів, а й експертного супроводу, зовнішньої підтримки та доступу до галузевих зв'язків. Особливо актуально це для стартапів у високотехнологічних сферах, де темпи змін є швидкими, а конкуренція – глобальною. Водночас недоліки венчурного капіталу свідчать про необхідність обережного планування співпраці з інвесторами, чіткого визна-

чення умов партнерства та збалансованого підходу до управління зростанням. Такий підхід дозволяє мінімізувати ризики та максимізувати ефективність венчурної підтримки інноваційного розвитку.

Венчурний капітал відіграє ключову роль у формуванні та підтримці інноваційної економіки, забезпечуючи фінансові та нефінансові ресурси для розвитку стартапів і технологічно орієнтованих підприємств. Його функціональність виходить за межі простої фінансової підтримки – він забезпечує системний супровід, стимулює зростання та сприяє підвищенню ефективності бізнес-моделей інноваційних компаній [10].

Нижче наведено розширене пояснення основних функцій венчурного капіталу:

1. Фінансова функція. Основою венчурного капіталу є інвестування в молоді, але перспективні компанії, які не мають доступу до традиційного фінансування через високі ризики. Таким чином, венчурне фінансування компенсує прогалини фінансового ринку та дозволяє реалізувати проривні ідеї, які могли б залишитися нереалізованими.

2. Інноваційна функція. Венчурний капітал відіграє стимулюючу роль у просуванні інновацій – саме він є джерелом підтримки проєктів, що мають високий науково-технологічний потенціал. Через фінансування інноваційних ідей він сприяє модернізації економіки.

3. Інституційно-наглядова функція. Інвестори не лише надають кошти, але й активно беруть участь у стратегічному управлінні компанією. Вони контролюють ключові рішення, впливають на вибір управлінської команди, структурують бізнес-процеси, зменшуючи ризики неефективного управління.

4. Підприємницька функція. Венчурні інвестори виступають співтворцями нових підприємств, підтримуючи їх не лише фінансово, але й менторськи, експертно, організаційно. Такий підхід дозволяє перетворювати наукові відкриття на комерційно успішні продукти.

5. Селекційна функція. Однією з ключових функцій є ретельний відбір проєктів для інвесту-

Таблиця 1 – Баланс можливостей і ризиків венчурного капіталу в інноваційному середовищі

Переваги	Недоліки
Фінансова підтримка інноваційних і високоризикових проєктів	Засновники втрачають частину контролю над компанією
Менторська допомога, стратегічна та управлінська підтримка з боку інвестора	Очікування інвестора щодо швидкого зростання та прибутковості
Можливість масштабування бізнесу та виходу на нові ринки	Географічна та галузева обмеженість доступу до венчурного капіталу
Доступ до мережі партнерів та ринкових можливостей	Складний та тривалий процес залучення інвестицій
Підвищення довіри інших потенційних інвесторів	Ризик конфліктів інтересів між інвесторами та засновниками

Джерело: розроблено за матеріалами [14]

вання. Венчурні фонди аналізують десятки пропозицій і обирають лише ті, що мають високий потенціал зростання, інноваційність і конкурентоспроможність.

6. Розподільча функція. Венчурний капітал перерозподіляє інвестиційні ресурси до секторів з високою доданою вартістю, що дозволяє зосередити ресурси у сферах, де вони можуть принести максимальний економічний ефект.

7. Екзит-функція (функція виходу). На завершальному етапі венчурного інвестування важливо реалізувати прибуток. Це досягається через продаж частки в бізнесі – ІРО, злиття або продаж стратегічному інвестору. Цей процес є важливим індикатором ефективності венчурного інвестування.

Функціональне наповнення венчурного капіталу свідчить про його багатогранну роль у сучасній економіці. Він не лише виконує функцію фінансування, а й трансформується у стратегічного партнера, який допомагає формувати нові ринки, продукти та технології. Найбільш важливими можна вважати інституційну та інноваційну функції, адже саме через них венчурний капітал створює додану вартість і прискорює економічний розвиток.

Збалансоване виконання всіх функцій венчурного капіталу сприяє формуванню екосистеми стартапів, покращує доступ до ресурсів та знань, а також підвищує інвестиційну привабливість національних економік. У цьому контексті венчурне інвестування набуває стратегічного значення для держав з високим рівнем технологічних амбіцій [7].

Для того щоб венчурне фінансування стало повноцінним драйвером інноваційного прориву в Україні, необхідно:

- вдосконалити законодавче регулювання інвестиційної діяльності;
- запровадити податкові стимули для інвесторів у стартапи;
- розширити національні програми підтримки інновацій;
- розвивати освітні ініціативи у сфері підприємництва та інвестування;
- сприяти інтеграції українських стартапів у глобальні венчурні мережі.

Таким чином, венчурне фінансування – це не просто джерело капіталу, а ключовий елемент інноваційної економіки, що поєднує ресурси, знання та інфраструктуру для перетворення ідей на успішні бізнеси.

Висновки. Венчурне фінансування виступає потужним інструментом розвитку інноваційних підприємств, особливо в умовах цифрової трансформації економіки. Воно дозволяє активізувати інтелектуальний та технологічний потенціал країни, надаючи можливість молодим компаніям із проривними ідеями залучати не лише капітал,

а й досвід, зв'язки та інституційну підтримку. Його ефективне застосування потребує комплексного підходу: з боку держави – формування сприятливого інвестиційного клімату, правових гарантій для інвесторів, розвитку цифрової інфраструктури; з боку суспільства – популяризації підприємницької культури, підтримки інноваційної ініціативи, стимулювання освітніх та наукових проєктів.

Україна володіє вагомим потенціалом для створення дієвої венчурної екосистеми, враховуючи наявність висококваліфікованих ІТ-фахівців, технічних вишів, інженерної школи та активного середовища молодих підприємців. Однак реалізація цього потенціалу потребує злагодженої взаємодії між державними структурами, приватним сектором і освітньо-науковими установами. Без належної координації зусиль, інноваційні ініціативи ризикують залишитися поза межами комерціалізації та глобальної конкуренції.

Підсумовуючи, слід констатувати, що сучасна економіка України перебуває на критичному етапі трансформації. Можливості екстенсивного зростання майже вичерпані, а традиційна модель господарювання виявила свою обмеженість. Саме тому країна повинна переходити до інтенсивної моделі розвитку, орієнтованої на високотехнологічні, наукоємні та інноваційні галузі. У цьому контексті важливою функцією держави є створення умов для повноцінного функціонування інноваційних процесів, одним із ключових компонентів яких є венчурне підприємництво.

Венчурне інвестування може і повинно стати дієвим механізмом структурної модернізації економіки, стимулюючи появу нових продуктів, послуг і ринків. Україна має усі передумови для розвитку цієї сфери – науковий потенціал, інженерні традиції, креативну молодь – проте натепер головними стримуючими чинниками залишаються слабка державна підтримка, недосконале законодавство, відсутність прозорого фондового ринку та недостатній рівень захисту прав інвесторів. Крім того, спостерігається низький рівень готовності суспільства до комерціалізації наукових розробок, що також гальмує інноваційний прорив.

Вибір, перед яким сьогодні стоїть Україна, є принциповим: або залишатися в статусі постачальника дешевої сировини та робочої сили, або сформувати нову економічну ідентичність, здатну забезпечити сталий розвиток на основі власних розробок, технологій і знань. У цьому процесі венчурне підприємництво має всі шанси стати рушійною силою економічного відновлення.

Доведено, що активне залучення венчурного капіталу може забезпечити стабільний приріст ВВП, сприяти модернізації виробничих потужностей, впровадженню інноваційних технологій та підвищенню конкурентоспроможності національного бізнесу. Це, у свою чергу, створює

підгрунтя для інтеграції України до глобального інноваційного простору.

Подальші наукові розвідки у цій сфері доцільно спрямовувати на вивчення успішних міжнарод-

них моделей функціонування венчурних систем, аналіз інструментів державного стимулювання інвестицій в інновації, а також розробку рекомендацій щодо їх адаптації до українських реалій.

Список використаних джерел:

1. Kuzmin S., Korzhynskyy O., Kuzmin O. Data Transmission Simulation Model in BLE-supported Systems for Highly Reliable Industrial IoT. 2021 IEEE 16th International Conference on Computer Sciences and Information Technologies (CSIT), 2021. С. 173–176. DOI: <https://doi.org/10.1109/CSIT52700.2021.9648705> (дата звернення: 12.08.2025).
2. Woelfel C.J. Encyclopedia of Banking and Finance. New York: Prentice Hall, 1998. 1200 с.
3. Амоша О.І., Міхальова К.В. Про фінансове забезпечення реалізації програм сталого соціально-економічного розвитку. *Ефективна економіка*. 2014. № 1. URL: <https://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=2726> (дата звернення: 12.08.2025).
4. Антонюк Л., Поручник А., Савчук В. Інновації: теорія, механізм розробки та комерціалізації. Київ : КНЕУ, 2003. 387 с.
5. Бланк І.А. Фінансовий менеджмент: навчальний курс. Київ : Ніка-Центр, 2014. 656 с.
6. Бутурлак Т.О. Проблеми функціонування венчурного капіталу як джерела фінансування інноваційної діяльності в Україні та шляхи вдосконалення на прикладі досвіду США. *Глобальні та національні проблеми економіки*. 2015. № 4. С. 791–794.
7. Гавкалова Н.Л. Управління ефективністю менеджменту персоналу: монографія. Харків : ХНЕУ, 2011. 295 с.
8. Довгань Л.Є., Каракай Ю.В., Артеменко Л.П. Стратегічне управління: посібник. Київ : Центр учбової літератури, 2011. 440 с.
9. Європейська асоціація венчурного і приватного капіталу. URL: <https://www.investeurope.eu> (дата звернення: 01.08.2025).
10. Жнакіна Е.Г. Вплив венчурного капіталу на інноваційно-інвестиційний розвиток країни. *Глобальні та національні проблеми економіки*. 2017. № 18. С. 33–35.
11. Ілляшенко С.М., Рудь М.П. Особливості класифікації маркетингових інновацій. *Науковий вісник Херсонського державного університету*. 2018. Вип. 30. Ч. 3. С. 114–120. URL: <https://ejournal.kspu.edu/index.php/ej/article/view/329/326> (дата звернення: 12.08.2025).
12. Наришкін С. Інноваційна складова інвестиційних процесів. *Питання економіки*. 2007. № 5. С. 52–64.
13. Національна інноваційна система України: проблеми формування та реалізації. URL: http://lib.rada.gov.ua/LibRada/static/LIBRARY/povni_text/parlament_sluhan/07_nation_inovation.html (дата звернення: 01.08.2025).
14. Поручник А.М., Антонюк Л.Л. Венчурний капітал: зарубіжний досвід та проблеми становлення в Україні: монографія. Київ : КНЕУ, 2000. 172 с.
15. Українська Асоціація Інвестиційного Бізнесу. URL: <http://www.uaib.com.ua> (дата звернення: 02.08.2025).

References:

1. Kuzmin S., Korzhynskyy O., Kuzmin O. (2021). Data Transmission Simulation Model in BLE-supported Systems for Highly Reliable Industrial IoT. 2021 IEEE 16th International Conference on Computer Sciences and Information Technologies (CSIT), pp. 173–176. DOI: <https://doi.org/10.1109/CSIT52700.2021.9648705> (accessed August 12, 2025).
2. Woelfel C.J. (1998). *Encyclopedia of Banking and Finance*. New York: Prentice Hall, 1200 p.
3. Amosha O.I., Mikhaliyova K.V. (2014). Pro finansove zabezpechennia realizatsii prohran staloho sotsialno-ekonomichnoho rozvytku [On financial support of sustainable socio-economic development programs]. *Efektivna ekonomika*, no. 1. Available at: <https://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=2726> (accessed August 12, 2025).
4. Antoniuk L., Poruchnyk A., Savchuk V. (2003). Innovatsii: teoriia, mekhanizm rozrobky ta komertsializatsii [Innovations: Theory, Development Mechanism and Commercialization]. Kyiv: KNEU, 387 p.
5. Blank I.A. (2014). Finansovyi menedzhment: navchalnyi kurs [Financial Management: Textbook]. Kyiv: Nika-Tsentr, 656 p.
6. Buturlakina T.O. (2015). Problemy funktsionuvannia venchurnoho kapitalu yak dzherela finansuvannia innovatsiinoi diialnosti v Ukraini ta shliakhy vdoskonalennia na prykladi dosvidu SShA [Problems of functioning of venture capital as a source of financing innovative activity in Ukraine and ways of improvement based on the USA experience]. *Hlobalni ta natsionalni problemy ekonomiky*, no. 4, pp. 791–794.
7. Havkalova N.L. (2011). *Upravlinnia efektyvnosti menedzhmentu personalu: monografiia* [Personnel Management Efficiency: Monograph]. Kharkiv: KhNEU, 295 p.
8. Dovhan L.Ye., Karakai Yu.V., Artemenko L.P. (2011). *Stratehichne upravlinnia: posibnyk* [Strategic Management: Manual]. Kyiv: Tsentr uchbovoi literatury, 440 p.
9. European Private Equity and Venture Capital Association. Available at: <https://www.investeurope.eu> (accessed August 1, 2025).
10. Zhnakina E.H. (2017). Vplyv venchurnoho kapitalu na innovatsiino-investytsiinyi rozvytok krainy [Influence of venture capital on innovative-investment development of the country]. *Hlobalni ta natsionalni problemy ekonomiky*, no. 18, pp. 33–35.

11. Illiashenko S.M., Rud M.P. (2018). Osoblyvosti klasyfikatsii marketynhovykh innovatsii [Features of marketing innovations classification]. *Naukovyi visnyk Khersonskoho derzhavnoho universytetu*, iss. 30, part 3, pp. 114–120. Available at: <https://ejournal.kspu.edu/index.php/ej/article/view/329/326> (accessed August 12, 2025).
12. Naryshkin S. (2007). Innovatsiina skladova investytsiinykh protsesiv [Innovative component of investment processes]. *Pytannia ekonomiky*, no. 5, pp. 52–64.
13. Natsionalna innovatsiina systema Ukrainy: problemy formuvannia ta realizatsii [National Innovation System of Ukraine: problems of formation and implementation]. Available at: http://lib.rada.gov.ua/LibRada/static/LIBRARY/povni_text/parlament_sluhan/07_nation_innovation.html (accessed August 1, 2025).
14. Poruchnyk A.M., Antoniuk L.L. (2000). Venchurnyi kapital: zarubizhnyi dosvid ta problemy stanovlennia v Ukraini: monografiia [Venture capital: foreign experience and problems of formation in Ukraine: monograph]. Kyiv: KNEU, 172 p.
15. Ukrainska Asotsiatsiia Investytsiinoho Biznesu [Ukrainian Association of Investment Business]. Available at: <http://www.uaib.com.ua> (accessed August 2, 2025).

Стаття надійшла до редакції 05.08.2025